

NOWY DZIENNIK

Adres redakcyi i administracyi: Kraków, Orzeszkowej 7.

Nr. telefona 239. — Konto czekowe Poczt. Kasj. Gosc. Nr. 141.128.

Wszystkie komunikaty nalezy nadsylac wprost do Administracyi Komunikaty przeslane Redakcyi nie beda uwzględnione.

Redakcyja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

10 M.

Prenumerata: w Krakowie i na prowincyi mies. 240—, kwart. 720—, M. w Krakowie z odroczeniem do domu . . . 270—, . . . 810—, Na prowincyi: z przesyłką pocztową 285—, . . . 855—, Za granicą: z przesyłką pocztową . . . 325—, . . . 975—, Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 7— Mk., wiersz nieparol. 1-aspekt. Mk 20. Nadesłane Mk 50—. Wiersz nieparolowy 1 msp w tekście Mk 70—, Wiersz nieparol. 1 aspekt. na 1 stronie 80 Mk. Zawiadomienia ślubne i gratulacje 200 Mk.

NOWA ERA.

Kraków, 7 września.

(a) Witając Kongres oświadczył mr. Clark: „Deklaracya Balfoura w całej swej rozciągłości pozostaje w mocy“. Oficjalny reprezentant państwa mandat dzierżącego, potężnej Anglii oświadczył zatem „urbi et orbi“, że Palestyna jest predestynowana jako siedziba narodu żydowskiego. Nie ponogły pogromy i deputacye arabskie, nie pomogły knowania arcykatolickiej — na Wschodzie — Francyi, nie pomogły intrygi różnych sfer klerykałnych i antysemitów od Rzymu aż po biuro redakcyjne londyńskiej „Morning Post“ — nieugięta wola narodu żydowskiego, owa bezprzykładna wytrwałość w dążeniu do wytkniętego celu, mimo olbrzymich przeszkód przemogły wszystkie zapory i w przededniu Zebrania w Genewie proklamuje Anglia nieprzedawnione prawa Żydów do Palestyny. To słowo rzucone w przededniu dyskusyi, przed właściwym rozpoczęciem obrad Kongresu, jest znamienne i nadaje Kongresowi owo właściwe piętno polityczne, zapoczątkowawszy erę realizacji ideału syońskiego. Na ową silną, męską proklamacyę narodu żydowskiego na pierwszym Kongresie bazylejskim „Jestem“, odpowiedział — po 25 latach — świat cywilizowany przez usta swego najpotężniejszego przedstawiciela, Anglię: „Tak, jesteś i będziesz“. Deklaracya Balfoura i uchwała w San Remo brzmiały mimo wszystko poniekąd jak zapytanie proroka: „Czyż ożyją te szkielety...“ — obecna deklaracya jest odpowiedzią na to pytanie: „Tak żywią i żyć będą“. Gehenna żydowska w Golusie, przywiązanie do gleby palestyńskiej naszych Palestynczyków, męska i pełna godności obrona w czasie zaburzeń w Jaffie, Jerozolimie i koloniach, ofiarność dla Keren Hajesod — wreszcie światowy zjazd reprezentantów milionowej pokojowej armii syońskiej w Karlsbadzie wywołuje oddźwięk w sercach narodów, co ważniejsza, w ich „realnych“ polityków przekonanie, że droga Żydostwa wiedzie ku Palestynie.

Pod tem wrażeniem pracuje Kongres. Czują to jego uczestnicy, znać to po wadze słów każdego mowcy, bo każdy z nich wie, że nie o puste idzie słowa lub frazes kwiecisty, ale o czyn, ale o spełnienie celu. Plan jest naszkicowany, akceptowany przez władarzy świata — a jego budowniczości do spełnienia dzieła, przykroczona budowa zostali powołani. I bije z Kongresu siła władcza, moc twórcza, świadomość powagi chwili osobliwej — spełnia się dzieło marzone przez proroków, wyśpiewane przez piewców, wytęsknione i uproszone przez białkadziemi pokoleń Żydostwa, buduje się i świąta niezapomniana ojczyzna, wstaje ze smutku: Erec Izrael.

Wybuch przesilenia gabinetowego.

Ludowcy odwołują swych przedstawicieli z rządu.

M. Warszawa. (Telefonem). Dziś przedpołudniem w kuloarach sejmu było zecerą wiadomością, że wybuchło nowe przesilenie gabinetowe.

W godzinach popołudniowych odbyło się posiedzenie prezydium P. S. L. z udziałem premiera Witosa i ministrów-ludowców. Po wysłuchaniu referenta premiera o sytuacji politycznej postanowiono odwołać ministrów z gabinetu. Ponieważ jednak decydować w tej sprawie może jedynie zarząd główny stronnictwa, postanowiono na piątek zwołać plenum Zarządu. Nie ulega wątpliwości, że Zarząd zaaprobuje zapatrywanie członków prezydium stronnictwa, wobec czego stojmy wobec nowego przesilenia gabinetowego.

Kandydaci na min. skarbu.

M. Warszawa. (Telefonem). Jako kandydatów na stanowisko ministra skarbu wymieniają m. i. p. Michałowski, dyrektora Banku krajowego we Lwowie, p. Władysława Byrkę, b. wiceministra skarbu oraz p. Bronisława Morzeleńskiego, radcę prawnego w ministerstwie skarbu. Wobec tego jednak, że prawdopodobnym jest ustąpienie całego gabinetu, kandydatury te są narazie nieaktualne.

Z komisji skarbowo-budżetowej. Obrady szczegółowe nad budżetem.

Warszawa. PAT. Komisya skarbowo-budżetowa pod przewodnictwem pos. Diamanda, w obecno-

ści wicemin. skarbu Weinfeldta, rozpoczęła dziś dyskusyę szczegółową nad budżetem na rok 1921.

Pos. Drezner referował część budżetu: Sejm.

Referent podniósł, że gdy w roku 1920 budżet był preliminowany na 11 milionów, wydatki wzrosły teraz do sumy 222 miliony. Po przeraehowaniu dodatków wedle podwyżki wartości, uchwalonych przez rząd, wydatki przeniosła 300 milionów. Dochody są nieznaczne.

Komisya uchwaliła wnioski referenta z dodatkim wniosku Kędziora, żądającego zmiany, aby sumę 44 miliony mk, przeznaczoną na budowę gmachu sejmowego, zmniejszyć na 10 milionów.

Pos. Stapiński zgłosił wniosek o najrychlejsze przeprowadzenie wyborów do sejmu w dniu 15 grudnia. Wniosek przyjęto z poprawką pos. Buzka, że w dotyczącym rozporządzeniu ma być cytowany odnosny ustęp dotyczący ustawy.

Na ten obrady przerwano. Następane posiedzenie d. 7 bm. Na porządku obrad część budżetu: koleje. Referent pos. Moraczewski.

Nieprawdziwe pogłoski o zamiarze stemplowania marek polskich.

Wiedeń. PAT. „Neue Wiener Tagblatt“ ogłasza rozmowę z polskim wiceministrem skarbu Weinfeldem, który między innymi oświadczył, że pogłoski, kursujące w Wiedniu o zamierzonym stemplowaniu marki polskiej w związku z zarządzeniami nowej waluty, są fałszywe. Dr. Weinfeld podkreślił z naciskiem, że żadna z tych spraw nie znajduje się obecnie na porządku dziennym programu rządowego.

Przedstawiciel Holandyi prezydentem Zgromadzenia Ligi Narodów.

Genewa. PAT. (Od specjalnego korespondenta). Na drugim posiedzeniu zgromadzenia Ligi narodów, otworzonym o godzinie 16.20 minut, wybór prezydenta zgromadzenia został poprzedzony dyskusją dotyczącą procedury wyboru. Prowizoryczny prezydent zgromadzenia Wellington Coe utworzywszy posiedzenie przypomniał przedewszystkiem zebrałym, że zgodnie z regulaminem przy wyborze prezydenta zgromadzenie obowiązuje zasada tajnego głosowania. Następnie zwrócił się do delegacyj z prośbą o postawienie kandydatów. Wtedy delegat angielski lord Balfour postawił kandydaturę delegata holenderskiego ministra spraw zagranicznych Karnebecka. Przy pierwszym głosowaniu Karnebeck otrzymał głosów 19, da Cunha, wysunięty przez Take Jonescu 12 głosów, Motta (Szwajcarya) 4 głosy, Blany (Uruguay) 4 głosy. Po powtórnym głosowaniu wyłącznie pomiędzy Karnebeckiem i Da Cunha pierwszy otrzymał 21, drugi 15. Na wniosek delegata Szwecyi Brantinga wybór sześciu wiceprezydentów zgromadzenia stał odłożony do czasu, gdy główną komisye Zgromadzenia wybiorą swoich prezysów i wiceprezesów, którzy w myśl regulaminu są równocześnie wiceprezydentami plenarnego posiedzenia zgromadzenia Ligi.

Sześć komisji zgromadzenia Ligi

Genewa. PAT. (Wied. Biuro Kor.). Na dzisiejszym posiedzeniu przedpołudniowym Ligi narodów zaproponował prezydent Karnebeck utworzenie sześciu komisji, a mianowicie komisji prawniczo-konstytucyjnej, finansowo-technicznej, komisji dla rozbrojenia i blokady, komisji dla wewnętrznej organizacyi Ligi narodów, komisji dla spraw humanitarnych, komisji politycznej (dopuszczenie innych państw). Nadto specjalna komisya będzie się zajmowała definitywnem zestawieniem międzynarodowego trybunału.

Przeciw przyjęciu Węgrów do Ligi narodów.

Praga. (E. E.) Według doniesienia „Tribuna“ upoważnił rząd czechosłowacki swoją delegacyę w Radzie Ligi narodów do wniesienia kategorycznego sprzeciwu przeciw przyjęciu Węgrów do Ligi narodów. Nie ulega wątpliwości, że rząd rumuński i jugosłowiański podzielił stanowisko rządu czechosłowackiego. Panuje ogólne przekonanie, że prośba Węgrów pozostaje w związku z próbą przywrócenia Habsburgów na tron węgierski.

Rząd ang. w posiadaniu projektów konstytucji palestyńskiej.

(Telegram własny „Nowego Dziennika“).

Londyn. (Z. B. K.) Projekty konstytucji palestyńskiej w liczbie czterech, opracowane przez rząd palestyński, nadeszły do Londynu. Projekty nie są jeszcze przedmiotem rozważań rządu angielskiego. Natychmiast po nadejściu

projektów tych, rząd przesłał ich odpis Organizacji Syońskiej z prośbą o wypowiedzenie się w tej sprawie, względnie o dostarczenie odmiennego projektu.

Bawaria dąży do zerwania z Berlinem.

Berlin. PAT. Konflikt między Bawaryą i rządem Rzeszy w Berlinie w dalszym ciągu zaostrza się. Rząd berliński zawiesił nacjonalistyczno-komunistyczny dziennik „Augsburger Abendzeitung“, a teraz poczynił kroki w sprawie zajęć w Koburgu, jednakże rząd bawarski odmówił wykonania żądań rządu berlińskiego. Opinia publiczna w Bawarii występuje wrogo przeciwko rządowi berlińskiemu i domaga się zupełnego z nim zerwania.

Propaganda monarchistyczna w Bawarii.

Monachium. PAT. Akcja monarchistyczna w Bawarii przybiera coraz jaskrawsze formy. Z okazji imienin byłego króla bawarskiego, znajdującego się we Wildugen, urządzili monarchiści wspaniałą uroczystość. Delegaci monarchistyczni udali się do byłego króla do jego obecnej siedziby. Burmistrz miasta Rosenheim zaznaczył w swoim przemówieniu, że już niedaleki jest dzień, gdy znowu na wszystkich bawarskich domach powiewać będą chorągwie narodowe o barwach biało-niebieskich i znowu rozlegną się okrzyki:

niech żyje król! W odpowiedzi na to były król bawarski oświadczył, że ma zaufanie do wierności ludu bawarskiego i nie wątpi, że te ciężkie czasy miną i Bawaria znowu powróci do szczęśliwego życia.

Zły stan finansowy Niemiec.

Berlin. (E. E.) Tutejsze koła oficjalne demontują stanowczo pogłoskę, jakoby zły stan finansowy Niemiec miał im przeszkodzić w płaceniu dalszych rat odszkodowania. Niemcy w myśl ostatnich układów z Louche'em lojalnie prowadzą akcję odbudowy z całą intensywnością.

Walka ze spekulacją walutową.

Berlin. (E. E.) Rząd niemiecki nosi się z myślą wydania energicznych zrządeń przeciwko spekulantom obniżającym kurs waluty niemieckiej. Spekulacje tego rodzaju będą traktowane jako zdrada stanu i karane z równą surowością.

Inwazyja węgierska w Austrii.

Wiedeń. PAT. (Wied. Biuro Kor.) Urzędowo donoszą, że dzisiaj rano o godzinie piątej przekroczył oddział, złożony z 2500 ludzi regularnego wojska węgierskiego, wzmocnionego przez bandy, granicę Austrii Dolnej i zaatakował miejscowość Kirchschiag. Załogi żandarmerii w Pilgerdorfie, Venersdorfie i Lebenbrunnie musiały się cofnąć przed przeważającymi siłami, jak również dwie kompanie Reichswehry, które tam pilnowały granicy. Dotychczas doniesiono o dwóch zabitych i 20 rannych, między nimi trzech ciężko. Posiłki Reichswehry i żandarmerii odeszły z Wiener Neustadt. Ludność Kirchschiagu i okolicy ucieka tłumnie w kierunku Wiener Neustadt. Wojska węgierskie przekroczyły terytorium austriackie mimo, że Reichswehra nie przekroczyła granicy Austrii Dolnej. W sprawie tej pisze urzędowa „Staats Korrespondenz“, że akt ten jest acztyem sprzeczności w przeprowadzeniu traktatu pokojowego. Zmusza on rząd austriacki do zwrócenia się do ludności z zapewnieniem, że przeprowadzi wszystkie możliwe środki dyplomatyczne, aby zapobiedz tego rodzaju wypadkom.

Wiedeń. PAT. (WBK.) Urzędowo donoszą, że

sytuacja pod Kirchschiag nie zmieniła się istotnie. Wojska węgierskie i powstańcy wykopaliby wzdłuż granicy, także po części na terytorium austriackim, okopy.

Wiedeń. PAT. (WBK.) Z miarodajnej strony donoszą w południe do Wiedeńskiego Biura Korrespondencyjnego, że miejscowość Kirchschiag znajduje się w posiadaniu austriackiej siły zbrojnej. Zachowanie się wojsk austriackich znajduje uznanie bez zastrzeżeń wśród ludności.

Wiedeń. PAT. „Neue Fr. Presse“ donosi, że rząd austriacki czyni szybkie wysiłki, aby doprowadzić do wyjaśnienia sytuacji i aby położyć rychły kres nieznośnym stosunkom, wytworzonym przez postępowanie Węgrów. Przedstawiciele ententy we Wiedniu zostali poinformowani o poszczególnych fazach w zachodnich Węgrzech i w Kirchschiag. Oprócz tego rząd austriacki wręczył notę protestującą w stolicach państw koalicyjnych. „Neues Wien. Abendblatt“ donosi pod datą 6 bm., że dzisiaj przed południem odeszły dwa bataliony Reichswehry w pełnym rynsztunku na granicę węgierską.

rząd rosyjski stara się zatrzeć niekorzystne wrażenie, jakie wywołało zagranicą rozwiązanie wszechrosyjskiego komitetu.

Czerwony terror w Rosji.

Paryż. PAT. (Wied. Biuro Kor.) „Matin“ donosi z Helsingforsu, że w Petersburgu panuje nowa era teroru. „Prawda“ ogłasza listę osób, rozstrzelanych z powodu udziału w spisku anty-bolszewickim. Między nimi znajdują się wybitni przedstawiciele sztuki, nauki, liczni oficerowie, studenci, a także wiele kobiet. Pośród rozstrzelanych było 80 urzędników sowieckich, między nimi czterech członków partii komunistycznej. Także w Kijowie i Odesie — pisze „Matin“ panuje wielki terór.

Przed rewolucją w Hiszpanii?

Londyn. PAT. Tutejsze dzienniki donoszą z pogranicza francusko-hiszpańskiego, że w najbliższych dniach można się spodziewać wybuchu rewolucji w Madrycie. Ze wszystkich stron kraju donoszą o demonstracjach o charakterze wyraźnej rewolucyjnym. Oburzenie wzmogło się jeszcze na skutek zarządzonego przez rząd poboru wojskowego.

Prace komisji Czwerech.

Genewa. PAT. (Od specjalnego korespondenta). Wczoraj odbyło się posiedzenie czterech członków Rady Ligi, którym powierzono badanie sprawy Górnego Śląska. Do chwili obecnej komisja zachowuje bezwzględne milczenie w sprawie przebiegu swoich prac, które zresztą, jak się zdaje, nie wyszły jeszcze ze stadium przedwstępnych prac proceduralnych. Z drugiej strony z kół dobrze poinformowanych zapewniają, że czterej członkowie komisji przystąpili już do badania problemu Górnego Śląska, wyrażają też mniemanie, że w najbliższym czasie komisja ogłosi przynajmniej ogólne dane o rezultatach swoich dotychczasowych prac.

Falszywe mapy na posiedzeniu Rady najwyższej?

Paryż. (E. E.) „Daily Telegraph“ donosi, jakoby Radzie najwyższej przedłożono w czasie jej obrad nad sprawą górnośląską błędne karty G. Śląska. Karty te miały wykazywać błędnie większość polską w okręgach czysto niemieckich i odwrotnie większość niemiecką w okręgach czysto polskich.

Jeszcze o samodzielnym państwie górnośląskim.

Berlin. (E. E.) Prasa niemiecka wydyma do niebywałych rozmiarów znaczenie projektu stworzenia samodzielnego państwa górnośląskiego pod protektorem Ligi narodów.

Niemcy urządzają drugi plebiscyt!

Bytom. PAT. Niemcy rozpoczęli na terenie obszaru plebiscytowego agitację przeciwko podziałowi Górnego Śląska. Zbierają oni przede wszystkim w okolicach rolniczych podpisy na deklaracjach za przynależnością do Niemiec. Zbieranie tych podpisów nabrało charakteru głosowania plebiscytowego. Ludność polska w straszny sposób terroryzowana zmuszana jest do dawania podpisów na deklaracjach. W powiecie Oleskim urządzili Niemcy tego rodzaju głosowanie. Niemieckie dzienniki sądzą, że ilość głosów, zebranych obecnie na korzyść Niemiec w porównaniu z głosowaniem plebiscytowym w dniu 22 marca wzrosła w rozmaitych powiatach z 52 na 92 proc., z 57 na 100 proc., z 63 na 90 proc., z 27 na 80 procent. Prasa polska energicznie protestuje przeciwko tej haniebnej robocie niemieckiej, wykonywanej za pomocą najbrutalniejszej przemocy.

Nowa nagonka antysemitka w Niemczech. Gen. Lerond — żydem?

Berlin. (ZBK). Celem wzmocnienia propagandy antysemitki w Niemczech podały niektóre pisma niemieckie rzekomo z wiarygodnych źródeł, że generał Lerond, przewodniczący komisji alianckiej na Górnym Śląsku, jest jakoby pochodzenia żydowskiego i że żydowski krewni jego, niosący nazwisko Rond, są jeszcze dotąd kupcami w Gliwicach. Pisma te dodają dalej, że gen. Lerond jest dokładnie poinformowany o wszystkich sprawach wewnętrznych Niemiec, ponieważ znajduje się w ciągłym kontakcie ze swoimi krewnymi.

Sympatye Żydów do Francuzów wywołały na Górnym Śląsku nastroj antysemitki.

Likwidacja strejku w Warszawie.

M. Warszawa. (Telefonem). Dziś robotnicy gazowni uchwalili na burzliwym wiecu powrócić do pracy. Wobec tego strejk pracowników miejskich został w zupełności zlikwidowany.

Aresztowania za nielegalny handel cukrem.

M. Warszawa. (Telefonem). Z rozporządzenia władz prokuratorskich aresztowano za nadużycia przy sprzedaży cukru poznańskiego Leśnika Wiśniewskiego, szambelana papieskiego, dyrektora polskiej spółki nabiałowej, dalej inż. Leśniewskiego, drugiego dyrektora tejże spółki oraz inż. Michała Gejsztora.

Nansen o swej podróży do Rosji.

Paryż. PAT. (Wied. Biuro Kor.) Dr. Nansen który obecnie znajduje się w Genewie, złożył ważne wyjaśnienia w sprawie wyniku swej misji w Rosji. Wedle jego doniesień potrzebnym jest 4 miliony ton środków żywności, aby opanować klęskę głodową. Rząd sowiecki spodziewa się przez zaprowadzenie podatków w naturze uzyskać 2 miliony ton. Nadto musi on otrzymać w Europie zachodniej kredyty i da na nie zabezpieczenie. Ułożono się, że w Moskwie będzie wybrany komitet wykonawczy, który będzie się składał z następujących członków: z jednego przedstawiciela sowieckiego, z zastępcy Nansena i 3 przedstawicieli zamianowanych przez mocarstwa zachodnie. Ów komitet wykonawczy będzie miał nieograniczone pełnomocnictwa dla nadzoru rozdania środków żywności.

Ryga. (E. E.) Rząd rosyjski zaprosił ekspertów międzynarodowego komitetu głodowego do wzięcia udziału w obradach dotyczących rozdania akcji ratunkowej. Fakt ten dowodzi, że

XII. Kongres syoński w Karlsbadzie

(Telegramy od naszego specjalnego korespondenta).

Mowa pośła dra Thona podczas debaty generalnej.

Osm lat była organizacja jakby niema. Kongres ten otworzy jej szeroko usta. To też trzeba wyraźnie mówić. Podkreślam, że mamy prawo i siłę mówić głośno, bo stanowimy wielką siłę. Organizacja blisko milionowa dorosłych ludzi złączonych jest siłą potężną. Deklaracja Balfoura nie dała nam wszystkiego, co się nam z historycznego prawa należy. Sama deklaracja jak też uchwała w San Remo zawiera sprzeczność. Pierwsza część uznaje nasze historyczne prawo, druga zaś to prawo skrótca. My mamy prawo do Palestyny jako naszej siedziby narodowej, a nam dają siedzibę narodową w Palestynie. Nie jesteśmy bynajmniej saturowani. Ale skoro nie mamy fizycznej siły, która widocznie jeszcze niepodzielnie rządzi na świecie, by więcej wymusić, musimy się tem zadowolić. Kongres tedy przeprowadzi niejako ratyfikację deklaracji Balfoura i uchwały w San Remo. Ale żądamy nareszcie ostatecznego zatwierdzenia mandatu. Nie wolno nas ciągle spychać z jednego posiedzenia Ligi Narodów na drugie. Takie ciągle odraczanie ostatecznego zatwierdzenia tylko zachęca naszych wrogów do walki zaczepnej, bo jeszcze nie tracą nadziei, że zdołają świat steryoryzować. Wszak Anglia ma dosyć siły przeforsować to, co jej rzeczywiście leży na sercu. Wierzymy w fair plan Anglii, ale domagamy się przyspieszenia decyzji Ligi. Bez dyplomatycznej ostrożności oświadczam, że silne zniecierpliwienie ogarnia szerokie masy żydowskie. Niech świat nie doprowadzi narodu żydowskiego do ostatecznej rozpacz.

Przechodząc do wewnętrznych sejsyi, szczególnie z opozycją amerykańską stwierdzam, że popieramy kierownictwo w tej sprawie. Co nam opozycja dotychczas dawała, to tylko takie rady, których nam i tak nie brak. Ludzi do praktycznej

pracy potrzebujemy, a tych nam nie dostarczają. Jeżeli Brandes rzeczywiście posiada talent twórczy, jaki tu przypisuje de Lieme, to niech tutaj przyjdzie i nam powie, co ma powiedzieć. Tu jest miejsce także dla opozycji, o ile jest syonistą. Tak to uczynili Simon i de Lieme. To im się chwali. Kto pozostał w Waszyngtonie i Paryżu — opuścił chyba nasze szeregi. Polska delegacja dąży do pokoju i jedności, tylko nie kosztem ducha syonizmu. Tego nie damy sobie szaleć, ani osłabić Mówiono o moście między Pińskiem a Waszyngtonem. Ten most istnieje — z żywych ludzi. Są miliony Żydów polskich i rosyjskich w Ameryce, do których muszą mówić właśnie Żydzi wschodni. Należy posłać tam najlepszych naszych przywódców, ażeby rozbudzić tam ten syonizm, który my uznajemy za nasz — syonizm narodowy, a nie ekonomiczny. Chcemy pokoju i jedności, bo musimy skoncentrować wszystkie nasze siły. To, co się ostatnio dzieje w Palestynie, jest wprost okropne. High Commissioner podobno gawędzi się na organizację syonistyczną dlatego, że nie spełniła w pierwszym roku wszystkiego, co przyrzekła. On tedy traci cierpliwość. A co my? Myśmy mieli chyba cięższe zadanie do spełnienia, aniżeli Herbert Samuel i zrobiliśmy duży krok naprzód. Naród żydowski się obudził. On miał tylko spełnić uroczyste zapewnienie balfourowskiej deklaracji. Czy to zrobił? Musimy to jasno powiedzieć: jeszcze ostatnią odrobiną zaufania mamy do Samuela, ale jeśli nie nawróci czempredzej z drogi, na którą ostatnio wstąpił, my i tę resztę stracimy. A wtedy będziemy się musieli domagać świętego meza naszego zaufania. Droga przed nami leży prosta i jasna, kroczyliśmy po niej dotychczas i nie mamy powodu od niej zboczyć. Ta droga nas do celu doprowadzi.

Siódme posiedzenie.

(—rt) Karlsbad, 5 września.

Siódme posiedzenie odbyło się dzisiaj pod przewodnictwem dra Mockina. W dalszym ciągu toczy się

debata polityczna

Po krótkich przemówieniach dra Kollenschera (z grupy „Binjan Haarec”) i Kurta Blumenfelda (Niemcy) zabiera głos

dr. Artur Ruppin (Jaffa).

który w godzinnem, rzeczowym przemówieniu polemizuje z poglądami, wyrażonymi przez Juliusza Simona. Mowca podaje cały szereg dat statystycznych i faktów, na dowód, że Egzekutywa uczyniła wszystko, co było w jej mocy.

W końcu występuje Ruppin w obronie gospodarki w Palestynie w szczególności zaś broni zakupna obszarów dołnie Jezreel.

Rzeczowe przemówienie Ruppina, jednego z najwybitniejszych znawców stosunków gospodarczych Palestyny, wywarło na słuchaczach silne wrażenie.

Weizmann i zabotyński słuchają z natężoną uwagą wywodów Ruppina. Simon i de Lieme, którzy zapisani są do głosu jako jedni z ostatnich mówców, notują ustawicznie szczegóły i cyfry podawane przez Ruppina.

W końcu posiedzenia odczytał wiceprzewodniczący dr Klumel szereg dalszych depeesz powitalnych.

Osme posiedzenie.

Na wniosek całego szeregu delegatów ogranicza się czas przemówienia do 5 minut.

Dr. Bruch z Palestyny, omawia szereg praktycznych kwestyi palestyńskich.

Po przemówieniach Goldberga (Londyn) i Borysa Goldberga (Palestyna) zabiera głos dr Detches (Londyn), który w przemówieniu pełnem temperamentu i oratorskiej swady omawia nieocenione zasługi obu prowodyrów ra-

chu syońskiego w chwili obecnej, Weizmanna i Sokolowa.

Następnie przemawiali: Kessler (Johannisburg, pd. Afryka), Florentin (Saloniki), Rafalowicz, poseł Farbstein, dr Ellenberg i

poseł Grünbaum.

Ten ostatni zaznacza, że nie czas obecnie marować sil na spory wewnętrzne. Największą tragedją naszą jest fakt, że nie potrafimy należycie wykorzystać sukcesów politycznych, jakieśmy osiągnęli. Mowca omawia ścisły związek, jaki zachodzi pomiędzy walką o zdobycie praw narodowych w dyaporze a ideą syońską. Mniejszość amerykańska, która o łączności tej słyszeć nie chce, jest dla sprawy szkodliwą, osłabia bowiem siły nasze w walce o prawa narodowe w ogóle.

Przemawiali jeszcze Rabinowicz (Cetrej Syon, Ameryka), poczem przewodniczący komisji permanencyjnej minister Solowejczyk referuje sprawę

zatwierdzenia mandatu 70 delegatów z Rosyi ze względu na to, że nie mogły się tam odbyć wybory na Kongres. Wniosek ten przyjęto.

Wybór komisji.

Nastąpiły wybory komisji palestyńskiej, która liczy 180 członków i politycznej (120 członków). Każda z komisji tych rozpada się na kilka subkomisji. Wybrane komisje rozpoczynają w dniu jutrzejszym swe obrady.

Na drodze ku porozumieniu z opozycją.

(—rt) Karlsbad, 5 września.

Odbyły się narady skrajnej opozycji, na czele której stoją: Jean Fisher i dr Kolenszer. W naradach brali udział: Simon i de Lieme. Opozycja ta prowadzi pertraktacje z Weizmannem w sprawie uzgodnienia swego stanowiska z programem Egzekutywy.

Weizmann stara się przyciągnąć nowe siły do Egzekutywy. W związku z tem jest możliwe, że Simon wstąpi z powrotem do Egzekutywy a Usyszkin ustąpi i zajmie się jedynie sprawami szkolnictwa.

Dzień sobotni na Kongresie.

(—rt) Karlsbad, 5 września.

Dzień sobotni przeszedł na uroczystościach. Sala Kongresowa, biura, a nawet poczta Kongresowa były w dniu tym zamknięte. W wielkiej Synagodze odbyło się uroczyste nabożeństwo w obecności wielu delegatów i gości. Znany rabin, dr. Ziegler, który niegdyś zasłynął swymi wystąpieniami przeciwko syonizmowi, wygłosił przemówienie syonistyczne, które wywarło nadzwyczajne wrażenie. Chór, któremu z uniesieniem wtórował tłum modlących się, po raz pierwszy w karlsbadzkiej Synagodze, odśpiewał hymn syonistyczny „Hatikwah”.

W Synagodze Ortodoksyjnej rabin Nilsenbaum wygłosił przemówienie, które wywarło głębokie wrażenie na obecnych.

W hotelu „Imperial” urządzili syonistki z Karlsbadu five o' cloce dla delegatów. Zebrało się tam około 100 delegatów i gości.

Wieczorem odbyło się zebranie polskiej delegacji. Wygłosili krótkie przemówienia: Grünbaum, Lewite i Gotlib, następnie zabrał głos Usyszkin i w długim przemówieniu wyjaśnił swoje stanowisko w sprawie gospodarki w Palestynie. Odbyły również zebrania rosyjska delegacja oraz „Mizrachi” z udziałem Usyszkina.

Związek lekarzy-syonistów.

(—rt) Karlsbad, 5 września.

Odbyło się zebranie lekarzy, na którym omówiono sprawę utworzenia związku lekarzy-syonistów z całego świata.

NADESLANE.

Za rubryką tę redakcyja nie odpowiada.

OKULISTKA

Dr. Barbara Landau-Szancerowa
ordynuje ulica Szujskiego L. 3.
(przecznica Rajskiej i Krupniczej). 1887

LEKARZ CHOROBY DZIECI

1887

Dr. S. MARGULIES

b. długoletni asystent szpitala Wilhelminy w Wiedniu
ordynuje od 3—5 popoł.

Kraków, Librowszczyzna 8.

Wyjeżdżam do Rumunii

przyjmuję zlecenia do dnia 11-go września 1921 r.
ul. Poselska 18, l. p. drzwi Nr. 7. 1845

Spec. chorób uszu, nosa, gardła i głosu

Dr. A. SZWARCART

1848

powrócił

ul. Starowiślna 4. Tel. 3119. Ord. od 3—5.

Podziękowanie.

Wielmożnemu Panu Drowi Chaimowi Hilfsteinowi za niezwykle pieczołowitą opiekę lekarską, jaką ośrodek naszą w jej ciężkiej chorobie, nader skutecznie utoczył, wyrażamy tą drogą najserdeczniejsze podziękowanie.

1850

Michałojcie Horsteinowie.

Greta Kohn

Adolf Bilfeld

Wiedeń

Zaręczeni w sierpniu 1921. 1847

FRANJA LICHT

HERMANN LANDAU

Rzeszów

Rymanów

Zaręczeni w sierpniu 1921.

1848

Do zaręczonej p. Gustawy Rappsportówny z Dąbrowy z p. Dawidem Justem z Krosna gratuluje serdecznie 1922 E. Rappsport.

W sprawie spisu ludności.

Wywiad „Nowego Dziennika“ z kierownikiem Miejskiego Biura Statyst. w Krakowie.

Wobec zbliżającego się ogólnego spisu ludności zwróciliśmy się do p. Sarnieckiego, kierownika Miejskiego Biura Statystycznego, z prośbą o udzielenie nam informacji co do poczynionych w tym kierunku przygotowań oraz co do sposobu przeprowadzenia spisu. P. Sarniecki udzielił bardzo uprzejmie współpracownikowi naszemu na pytania jego szereg uwag, które poniżej zamieszczamy:

Jakie czynniki będą współdziałać przy przeprowadzeniu spisu?

— W pierwszym rzędzie komisarzy spisowi. „Komisary obywatelskie“, o których wspomina instrukcja, nie dają należytej gwarancji dokładnego i rygorystycznego przeprowadzenia spisu, a na własnych zapodaniach ludności nie można do tego stopnia polegać, by móc rozdać formularze do wypełnienia ich przez obywateli. By móc należycie odpowiedzieć rubryki wypełnić, trzeba również mieć pewne objaśnienia, a tych muszą udzielić komisarzy spisowi.

Czy zapewniona jest już dostateczna liczba komisarzy spisowych?

— Nie! Potrzeba ich w Krakowie około 400, a takiej liczby stałych urzędników oczywiście nie mamy do dyspozycji. Musimy się uciec do pomocy młodzieży akademickiej, która niestety nie dość licznie dotąd się zgłasza, zapewne z powodu wakacji.

Jakie są instrukcje co do przeprowadzenia spisu?

— Istnieje jedna tylko instrukcja, obowiązująca w całym państwie tak, że spis dokonany będzie wszędzie na tych samych zasadach. Tajnych instrukcji niema żadnych. Wypełniać się będzie poszczególne rubryki na podstawie zapodań ludności, a tylko co do dat urodzenia oraz przynależności żądać się będzie w miarę potrzeby dowodów. Nie będzie się wywierać żadnej presji co do wypełnienia rubryki narodowości. Przez język ojczysty rozumie instrukcja język, którego się używa o d. p. o. Formularze winno się wypełniać w tym języku, w którym są drukowane, zatem u nas np. po polsku.

Czy prace poprzedzające przeprowadzenie spisu są już ukończone,

— Niestety, rozporządzenie zarządzające spis ukazało się za późno, gdyż zaledwie w lipcu br., gdy tymczasem między zarządzeniem a przeprowadzeniem spisu winno być przestrzeń

najmniej półtora roku. Koniecznym jest mianowicie uzupełnienie (wzgl. gdzieindziej przeprowadzenie) numeracji domów oraz wyszkolenie personelu spisowego. U nas, w Krakowie koniecznym będzie również przemeldowanie poprzednie całej ludności na podstawie domowych ksiąg meldunkowych, gdyż dotychczasowy stan meldunków jest bardzo niezadawalający. Wystarczy przytoczyć fakt, że z przytrzymanych w b. r. więźniów 53% było niemeldowanych. Istnieje też cały szereg osób, zwłaszcza sublokatorów, którzy zupełnie nie są meldowani, bo właściciel domu nie wie nawet o ich istnieniu.

Który moment przyjęty będzie za podstawę spisu?

— Godzina 12 w nocy z 31. września na 1-go października br. Chociaż spis potrwa 5 dni, począwszy od 1. X., a uzupełnienia potrwać dalszych 15 dni, mimo to wspomniana chwila będzie podstawą wszystkich zapodań.

Czy możliwe będzie porównanie wyników obecnego spisu z danymi statystycznymi uzyskanymi przy spisach przeprowadzanych na ziemiach polskich przez władze zaborcze?

Owszem. Zasady, na których oprzeć się ma obecny spis, zbliżone są bardzo do austriackich, a także nie odbiegają wiele od niemieckich i rosyjskich.

Czy uzyskane przy spisie dane co do stosunków gospodarczych, majątkowych mogą być użytkowane na inne cele?

— Nie! Jest to absolutnie wykluczone, gdyż zebrane materiały będą wysłane bezpośrednio do głównego Urzędu statystycznego, gdzie zostaną opracowane. Referenci spisowi są osobiście odpowiedzialni za dochowanie tajemnicy, tak, iż z uzyskanego przez nas materiału nie będzie mogła korzystać władza skarbowa lub policyjna, ani też żadna inna. Celem spisu jest tylko uzyskanie zgodnego z rzeczywistością obrazu stanu ludności i stosunków gospodarczych, tak, iż ludność nie powinna mieć żadnych obaw, czy podanie przez nią ścisłych i prawdziwych odpowiedzi nie naraża jej na jakiegokolwiek szkody.

Ben.

Rozpowszechniajcie „NOWY DZIENNIK“.

Przebieg...

Endeckie rady.

W Warszawie odbył się tłumny wiec, na którym po wysłuchaniu przemówień pp.: Bujno-Arotowej, Bychowca, Różańskiego i Ilskiego, uchwalono długą rezolucję, z której cytujemy najważniejsze żądania: opanowanie anarchii i zamętu wewnątrz kraju przez: ustawowe zakwalifikowanie komunizmu jako zdrady stanu, podlegającej karze śmierci, wydalenie z sejmu i oddanie pod sąd Dąbala, Łańcuckiego i Okonia; ustanowienie sądów doraźnych dla agitatorów bolszewickich, bezwzględny zakaz obrotu w Polsce pieniędzy rosyjskich; faktyczne rozwiązanie „Bundu“ i pokrewnych organizacji bolszewickich; niezwłoczne zamknięcie Warsz. Gołosa; zezwolenie na wzkrzeszenie „Straży obywatelskiej“; wydajne popieranie wysiłków społeczeństwa w walce z anarchią; zapobiegliwe troszczenie się o byt robotników i urzędników; bezwzględny zakaz w drodze prawodawczej przerywania pracy w instytucjach użyteczności publicznej z równoległym wprowadzeniem przymusowego rozjemstwa zatargów;

b) niezwłoczne złożenie sejmowi do zatwierdzenia niezbędnych ustaw w ramach wymienionych wyżej zarządzeń dla odpowiedniego rozszerzenia władzy i pełnomocnictw.

Monarchiści rosyjscy w Polsce.

W związku ze sprawą, która poruszyła przed kilkoma tygodniami opinię publiczną w Warszawie, aresztowania na terytorium Litwy Środkowej grupy b. oficerów rosyjskich i przewiezieniu ich do Warszawy, „Przebieg Wieczorny“ otrzymuje informacje dalsze.

Oto śledztwo ustaliło, że niektórzy z tych panów otrzymywali fundusze ze związku monarchistów rosyjskich w Berlinie. Za otrzymywane pieniądze podejmowali się oni agitacji odpowiedniej i rozszerzania w Polsce i Litwie Środkowej grup monarchistów rosyjskich.

Prócz tego mieli oni prowadzić pod dyktando pokrewnych sobie ziomeków z Berlina odpowiednią akcją w myśl ideałów monarchistycznych.

M. Hughes, premier Australii.

M. Hughes, premier australijski, jest najpoważniejszą osobistością w dominiach, które reprezentuje we wszystkich międzynarodowych okazjach, z powagą i doświadczeniem. Nie jest on z pochodzenia Australczykiem, lecz Walijszczykiem rodakiem Lloyd'a George'a. Opuścił ojczyznę w dwudziestym roku życia. Był kolejno robotnikiem kowalskim, kolejowym, rolnym, potem garsonem hotelowym, wreszcie kucharzem okrętowym. Ta uporczywa walka z nędzą trwała lat siedm; dzięki swej przedsiębiorczości, wytrwałości i energii, począł wydobywać się z ciężkiego położenia. Polityka nęcała go zawsze; poszedł więc tą drogą. Stał się w krótkim czasie jednym z leaderów

STAN. IGNACY WITKIEWICZ.

Jeszcze parę słów w kwestyi „fantastycznej psychologii“.

(Dalszy ciąg polemiki z Fallkiem*).

Witkiewicz wprowadził do stęchłej atmosfery zobojetnienia względem każdego nowego przejawu sztuki ożywczy strumień.

Jak wiadomo toczy się od pewnego czasu dokoła „Tumora Mózgowicza“ dyskusja, zapoczątkowana przez twórcę artykułami w „Gońcu“ pt. „Zwierzenia osobiste w kwestyi „Tumora Mózgowicza“ i teorii Czystej Formy na scenie“.

Następo zgodnie z swą zapowiedzią odpowiedział Witkiewicz Rostworowskiemu i Fallkowi na ich krytyki jego dramatu, a to pierwszemu na łamach „Czasu“, drugiemu w feljtonie „Nowego Dziennika“.

Zarówno Rostworowski (w „Czasie“), jak i Fallk (w „Nowym Dzienniku“) replikowali na uwagi Witkiewicza.

W odpowiedzi na tę replikę Fallka nadezła nam Witkiewicz odpowiedź, którą umieszczamy stosownie do zasady: audiatur et altera pars, tembardziej, że autor „Tumora Mózgowicza“ bardzo plastycznie spre-

cyzował swój oryginalny punkt widzenia.

Na tej pracy zamykamy dyskusję, bo Witkiewicz i Fallk stoją na zupełnie odmiennych stanowiskach w kwestyi teatru przyszłości, a polemika w tej dziedzinie nadaje się do pism literacko-naukowych, gdzie recenzent nasz gotów jest z Witkiewiczem dysputować. Redakcyja.

Pojęcia: fantastyczności psychologii i psychologicznej fantastyczności były dla mnie dotąd zupełnie równoznaczne. Z chwilą kiedyby Fallk zdefiniował dokładnie różnicę znaczeń tych dwóch pojęć, mógłbym przyjąć jego terminologię, konstatając tylko fakt, że mówiliśmy o dwóch różnych rzeczach, nie rozumiejąc się nawzajem. Ale jeśli Fallk rozróżnia „fantastyczność psychologiczną, posiadającą niewątpliwie swe logiczne prawa rządzenia“ i „fantastyczność dowolną“, to muszę stwierdzić, że pierwsze pojęcie, jako sprzeczne, na równi z pojęciem kwadratowego koła lub żywego trupa, jest dla mnie w swej definicyi niezrozumiałe i mogłoby być użyte jedynie dla wywołania napięcia dynamicznego w jakimś wierszu i że drugie właśnie, wyraża w definicyi Fallka to, co ja rozumiem przez fantastyczność psychologii. Fallk obiecuje wprowadzić powiedziec jasno co rozumie przez pojęcie pierwsze, ale podawszy poprzednio sprzeczną samą w sobie definicyę, nie może już nic w kwestyi tej wyjaśnić, oprócz podania przykładu konkretnego: ma to być „śmiała odmiana szekspirowskich fantastycznych komedyi“. Jak jednak określić stopień „śmiałości“, poza który posunąć się nie byłoby już wolno? Twierdzą, że jest to niemożliwe. Fallk dodaje następnie, że sztuka mogłaby stanowić „niezmierzoną ilość akcyjek“, „byłoby te akcyjki wiązała jedwabna nitka logiki“. Jeśli by

była w dramacie ta „nitka logiki“, byłaby w nim właśnie akcja w dawnym znaczeniu, tj. działaniem w związku z uczuciami i to tzw. uczuciami prawdziwymi, a nie uczuciami osób o fantastycznej psychologii. Kryterya dla ocenienia „prawdy“ w sztuce bardzo są wątpliwej wartości. To co dla jednych jeszcze jest prawdziwe, dla drugich już jest fantastyczne, z wyjątkiem bardzo powszechnych, nieskomplikowanych (przynajmniej pozornie) zjawisk jak: zmysłowa miłość (i to nie dla wszystkich, głód, strach, gniew itp. i to przedstawionych w swoich najbardziej rudymentarnych formach. Jeden lubi „ciężki kaci“, drugi dom publiczny, a trzeci pejzaż górski i ostatecznie zdani jesteśmy na pastwę prywatnych upodobań i sumy osobistych doświadczeń. Jeśli raz dopuścić pojęcie logiki życiowej musimy dokładnie oznaczyć granice; poza którymi zaczyna się nielogiczność. Na to mamy tylko własne doświadczenia, które są względne, a poza tem tzw. „voz populi“, który jak słusznie powiedział Tadeusz Miciński, bywał dla niego często tylko „nux vomica“. Jednym słowem pojęcie „akcyjek logicznie powiązanych“ implikuje pojęcie realizmu. Gdzie tu jest miejsce na „psychologiczną fantastyczność“ wyznając, że nie może się dopatrzeć. Przytem należy zauważyć, że tzw. logika życiowa, pojęcie bardzo nieokreślone, nie daje żadnych kryteriów prawdy i sensu w sztukach teatralnych, w przeciwieństwie do logiki formalnej w szerze pojęć, której zasady pozwalają zawsze Prawdę od Fałszu pojęciowego odróżnić.

Mnie chodzi właśnie o tę „fantastyczność bezładu i składu“ w znaczeniu życiowym, która nie wyklucza istotnego dla dzieła sztuki ładu i składu formalnego. Chodzi mi o to, aby na scenie, człowiek, lub jakiś inny stwór popełnić mógł sam-

*) P. „N. Dziennik“ z d. 10 sierpnia br. felj. Fallka pt. „Psychologiczna fantastyczność jako podwalina przyszłego dramatu. Odpowiedź Witkiewiczowi“.

**) P. „N. Dziennik“ z d. 6 sierpnia br. felj. Witkiewicza pt. „Odpowiedź Fallkowi na jego krytykę „Tumora Mózgowicza“.

KRONIKA

Kraków, 7 września.

-- Pojedzenie Rady wyznaniowej krakowskiej gminy żydowskiej odbędzie się we czwartek dnia 8-go bm. o godz. 4-ej popoł. Na porządku dziennym: 1) Wniosek sekcji skarbowej o zaciągnięcie na cele aprowizacji ludności żydowskiej w Miejskim Zakładzie wojennym pożyczki w kwocie dwieście milionów marek. 2) Wniosek komisji cmentarnej o podwyższenie taks cmentarnych i utworzenie funduszu na założenie nowego cmentarza. 3) Wniosek sekcji skarbowej o zmianę sposobu opodatkowania podatkiem wyzn. (par. 79 statutu). 4) Wniosek sekcji skarbowej o uzupełnienie komisji szacunkowej dla wymiaru podatku wyznaniowego. 5) Wniosek sekcji skarbowej i komisji dla rzeźni o wprowadzenie kontroli w rzeźni bydła i wyznaczenie na ten cel potrzebnego kredytu. 6) Wniosek sekcji skarbowej o przyznanie urzędnikom, emerytom i wdowom po urzędnikach Gminy dodatku drożyznianego w wysokości jednomiesięcznej płacy 15 września br. płatnego. 7) Wniosek sekcji skarbowej o przyznanie zapomogi nauczycielom relig. moźj. szkół średnich i powszechnych. 8) Wniosek sekcji skarbowej o rozpisanie oferty na wydzierżawienie pierza na rok 1922. 9) Wniosek sekcji skarbowej w sprawie wykreślenia pretensji hipotecznej po bp. J. Mohr. 10) Wniosek sekcji naukowej o prezentę na posadę nauczyciela religii moźj. dla szkół powszechnych. Przy drzwiach zamkniętych: 11) Wnioski sekcji skarbowej w sprawie zaliczek dla urzędników.

-- Występy Jerzego Leszczyńskiego. Dzisiaj po raz drugi „Zemsta“ Fredry. Znakomity gość warszawski, p. J. Leszczyński, grać będzie „Papłona“ tylko parę razy, pozyskany na kilka występów. Arcydzieło Fredrowskie, któremu z racji rozpoczęcia nowego sezonu uczczono w tym roku przypadającą rocznicę Ojca komedii polskiej, powtórzone będzie również we czwartek 8 bm.

Dla wyjaśnienia domosi się, że początek przedstawień wieczornych rozpoczyna się o godz. 7-ej wiecz. W przygotowaniu „Śluby panieńskie“ Fredry z p. Leszczyńskim w świetnej jego kreacji Guca, oraz nowość Maeterlincka: „Bambus Stylmonda“.

-- Miejski teatr opera, operetka. Z ostatnim większym wchodzi na repertuar ulubiona opera Humperdincka „Jaś i Małgosia“. Wystąpią w niej pp. Bodnicka, Jastrzębska, Mielewska, Zbigniew-wiczówna i znakomity artysta warszawski p. Bogucki w popisowej swej roli ojca-miotłarna. Śliczna i bardzo wartościowa muzyka, łącząca w sobie piękno melodii z nowoczesną harmonizacją, w wykonaniu pełnej orkiestry operowej pod batutą p. Walewskiego, powabna inscenizacja, barwny układ anielskiej wizji w II oddziale pomysłu baletmistrza p. Kjakasza, zapowiadają tej operze trwałe powodzenie na scenie krakowskiej.

Jeżeli p. Rawita Gawroński jest równie dobrym znawcą stosunków narodowościowych we wsch. Galicji, jak arytmetyki w zakresie 4 działań, to „najpoważniejszy“ organ warszawski może się istotnie szczerze współpracą tak kompetentnego rzeczoznawcy.

Sprawdzając bowiem powyższą tabelę, zauważymy, że w żadnym powiecie suma 3 liczb procentowych nie wynosi 100, jakby to — rzecz prosta — być powinno, lecz przekracza tę cyfrę. Co więcej, w powiecie przemyskim suma liczb procentowych samych Polaków i Rusinów wynosi aż... 104!!

Z okazji pożaru w Pińsku, nie omieszkała „patriotyczna“ nasza prasa zarzucić Żydom, że „magazynują karabiny maszynowe i granaty“, które wybuchły wskutek pożaru. Sądziłiśmy, że przynajmniej przed Pińskiem, w którym „słusznie“ rozstrzelano już swego czasu kilkudziesięciu „Żydów-bolszewików“, wzdrgnie się pióro oświeczonych pismaków. Dziś opierając się na e-nuncyacyach naczelnego świadka pożaru stwierdziliśmy, że to żołnierze 18 dywizji, stacyonowani w Pińsku, poświęcili dla zlokalizowania pożaru szereg domów na krańcach miasta i wysadzili je celowo w powietrze. Wywołana tem detonacja poszła naturalnie na rachunek — Żydów pińskich.

Niemniej fałszywą okazała się wieść, roztrąbiona radośnie wszem i wobec przez tygodnik kielecki „Ojczyzna“, jakoby Żydzi wywozili codziennie kilkadziesiąt fur ziarna do Prus. Notatkę tę powtórzyła naturalnie i prawie cała prasa warszawska; doczekała się ona również — felieton Perzyńskiego w „Rzeczypospolitej“ i ukazywała się nadto kilkakrotnie pod zmienionymi tytułami także w prasie krakowskiej. Jak wykazało przeprowadzone na miejscu badanie urzędowe, była to denuncyacja zawistnego konkurenta, zupełnie zresztą bezpodstawa.

Wobec poprzednio przytoczonych faktów, drobnotką tylko zaiste będzie notatka w „Kuryerze warszawskim“ i innych pismach, jakoby na onegdajszej komisji skarbowo-budżetowej poseł żydowski Halpern wstrzymał się od głosowania. Poseł ten przebywa już od szeregu miesięcy na lepszym świecie; trudno zatem mieć do niego jakieś pretensje z racji jego obowiązków poselskich.

Nie przeglądamy prasy polskiej tylko w celach polemicznych i nie mamy też czasu i ochoty wytykać jej wszystkie fałszywe, a dla państwa tak szkodliwe i kompromitujące niejednokrotnie „zarzuty“; toteż z rozmysłem ograniczyliśmy się do przytoczenia tylko niektórych „kwiatków“, jakie spadły nam przypadkiem w oczy, dzięki swym jaskrawym kolorom.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce naszego pisma upraszamy o wyrównanie zaległości i odnowienie prenumeraty na miesiąc wrzesień.

partyi robotniczej, do której zawsze należał. W następstwie tego został posłem, potem ministrem, a wreszcie premierem. Odgrał on w czasie wojny bardzo poważną rolę; zdobył sobie zaufanie i posłuch.

Wybitny ten mąż stanu zdziałał bardzo wiele dla partyi robotniczej; zawdzięcza mu ona większą część przyznanych jej w przeciągu lat trzydziestu przywilejów socjalnych, ekonomicznych i politycznych. Hughes wyleżył w tym kierunku wszystkie swoje siły i wykorzystał wszelkie swoje wpływy. Zostawszy premierem i oparłszy się na zjednoczonej większości robotniczej, nie przestał oddawać jej swych usług.

Najbardziej obchodzi Francuzów — pisze „Eclair“ — wybitnie życzliwe, jak się w czasie wojny okazało, stanowisko Hughes'a wobec Francji. Oddziały australskie walczyły na francuskim froncie z przysłowiowym męstwem; bez przesady powiedzieć można, iż bili się jak lwy. Równocześnie okręty ich, tj. „Australia“, „Melbourne“, „Sidney“ i „Encounter“ atakowały kolonie niemieckie na Oceanie Spokojnym. Dnia 13 lipca 1915 według urzędowego sprawozdania ministra Peareca, 100.000 Australczyków znajdowało się na froncie. Z biegiem czasu liczba ta, już i tak stosunkowo poważna, zwiększała się ustawicznie. Nie ulega wątpliwości, że dzieła wyekwipowania i wyszkolenia tej młodej armii dokonał Hughes, który okazał się temsamem znakomitym organizatorem i administratorem.

NA MARGINESIE.

Kwiatki z prasy polskiej.

Przerzucając łamy pism polskich, zwłaszcza tych, które tak stale i tak czule o nas pamiętają, napotykamy często na nadzwyczajne kwiatki.

I tak w piątkowym numerze „Rzeczypospolitej“ prezentuje nam p. Rawita Gawroński w artykule o sprawie narodowościowej w Galicji wsch. adumiewające zaiste zestawienia cyfrowe. Omawiając mianowicie memoriał złożony Lidze narów przez Ukraińską Radę Narodową, przyłapuje autorów tegoż na rażącym — jego zdaniem — pominięciu konkretnych dat statystycznych i „uzupełniając“ ten brak, z gestem triumfatora podaje następujące obliczenie:

Powiat	Żydów 0/0	Polaków 0/0	Rusinów 0/0
Brzeżański	10	41	59
Czortkowski	11	37	63
Kołomyjski	13	24	74
Lwowski	15	41	47
Przemyski	11	48	56
Samborski	13	37	62
Sińocki	10	54	45
Stanisławowski	12	31	67
Stryjski	11	24	72
Tarnopolski	11	50	49
Złoczowski	13	33	60

bójstwo w powodu wylania się szklanki wody, ten sam stwór, który pięć minut temu tańczył z radością z powodu śmierci ukochanej matki; aby mała, pięcioletnia dziewczynka mogła mieć wykład o spółrzędnych Ganssa dla malpowatych potworów, bijących w gong i wymawiających ciągle słowo: „Kalafar“, a następnie stanowiących sąd, sądzący sprawę zgubienia miedzianej kulki naczelnika zabaw prywatnych księżniczki Chalahri, która, poklepawszy po ramieniu swego narzeczonego za załaskotanie na śmierć jej ulubionego „dobermana“, zabiła go następnie z zimnym uśmiechem za strzepnięcie pyłu ze zmruszonej pelargonii; przyczem winowajca skazany został na 15-letni przymusowy picia pięciu litrów dziennie ananasowego likieru. Czy chodził mi o takie, lub tym podobne fakty jako takie? Mówiłem to już wiele razy — powiem jeszcze raz nie — po trzykroć NIE. Chodzi o to, przynajmniej w teorii futurystom, z których niektórzy, jako prawdziwi artyści, mimo ich potwornej teorii realistycznego nonsensu i dziecinnych marzeń o „futuryzacji życia“, tworzą rzeczy istotne w sferze Czystej Formy, ale nie chodzi o to mnie, ani teoretycznie, ani praktycznie. Fantastyczna psychologia łączy się oczywiście z fantastycznym działaniem, które jest jej wynikiem, ale bez formalnego usprawiedliwienia oba te elementy możliwych utworów byłyby tylko złośliwym „tumorem“, który trzeba by jak najprędzej usunąć. Piętrzyć nonsensy jest co innego, tworzyć formalne konstrukcje, a nie wymyślać takowe na zimno — co innego. Nie ma określonego stopnia prawdy życiowej, jak i fantastyczności psychologii. Zależy wszystko od tego w jakiej konstrukcji formalnej dany efekt jest użyty i jaki jest stosunek formalny danego wypowiedzenia i działania do poprzednich i na-

stępnych, w umiędzieleniu od wszelkich prawd względnych i doświadczeń życiowych. Chodzi o to, aby sztuka na scenie nie była odbiciem jakichś „cichych kąćków“, czy demonicznych domów schadzek jako takich; abyśmy, patrząc na scenę i słuchając wypowiedzeń nie potrzebowali przejmować się uczuciami jako takimi, których po uszy mamy w życiu; abyśmy się niczego nie uczyli i nie rozstrzygali problemów wraz z autorem, tylko abyśmy patrząc na splątany, złożony z działań, wypowiedzeń, obrazów i wrażeń muzycznych konstrukcyjny prąd stawiania się, znaleźli się w świecie Formalnego Piękna, mającego swój sens, swoją logikę i swoją PRAWDĘ. Nie prawdę taką, jak obrazek realistyczny, lub „cichy kąćek“ sceniczny w stosunku do rzeczywistego widoku i takiegoż kąćka w życiu, tylko Prawdę bezwzględną. Sztuka realistyczna jest zawsze mniej, lub więcej, dobrem udaniem czegoś, a aktorzy lepszymi, lub gorszymi udawaczami jakichś przypuszczalnych rzeczywistych stworów. Sztuka mająca tendencję ku Czystej Formie jest czemś absolutnem, identycznem ze sobą, czemś w czem działające stwory z ich wypowiedzeniami istnieją tylko jako części całości, zajmującej dany odcinsek czasu. — Nie nas nie mogą obchodzić ich przeżycia przeszłe jako takie, o ile nie są formalnie związane z teraźniejszością, a tembardziej ich przyszłość. Sens czy też logika formalna: czy jeszcze nie dostatecznie określiłem to, o co mi chodzi? A więc: aby wystrzał z rewolweru w pierś jakiegoś bubka nie był warunkowany tylko tem, że właśnie bubek ów znaleziony został u stóp jakiejś pani i gniewem męża, który od dzieciństwa (jak to wiemy z ekspozycji) zdradzał gwałtowny charakter, tylko aby był absolutną koniecznością 15-tej minuty II-go aktu, w związku

z tem, że ogrodnik miał fioletową krawat i zapomniał podlać w porę kłomb różowych astrów, albo w związku z tem, że ulubiona suka owego męża, słynnego z łagodności, urodziła sześć szczeniąt, z których jedno nazwano Ylajali. Jakże w takim razie jest kryterium dla ocenienia czy sztuka jest zła, czy dobra? ŻADNEGO. Żadnego kryterium nie ma, nie było przez 4000 lat i nie będzie, aż póki nie zgaśnie słońce. Ale tak samo nie ma kryterium na księżycu Jowisza, o ile tam są stwory, które wzbudzają w sobie metafizyczne uczucia przy pomocy teatru. Może są na tyle szczęśliwe, że nie miały jeszcze epoki realizmu — może jej całkiem unikną. Może żyją sobie w cichych, miłutkich kąćkach i chodzą do teatru po to, aby z zimną krwią patrzeć nawet na tumory w mózgach i tropikalne cielecia zatapiać się z rozkoszą metafizyczną w pojmanie konstrukcji formalnych, zdala od problemów brzydoty i piękna mężczyzn i kobiet, trędowatych garbusów i dojrzałych owoców z drzew Panto. Formalne Piękno jest względne: dla ocenienia go nie mamy kryterium użyteczności życiowej. Ale ludzie, którzy całkiem go nie rozumieją robią na mnie wrażenie jakichś okropnych, godnych litości kalek, powstałych na tle dwóch strasznych katastrof ludzkości: Grecji i Renesansu. Trudno — upadkowi religii w Grecji zawdzięczamy teatr. Ale twierdzą, że na to został on nam podarowany, a byśmy z niego naprawde mogli wyjść w świat prawdziwego Piękna, a nie zakopnąć się w realistycznym śmietniku. Nie bronie moich sztuk, które są tylko krokiem do celu, ale zasad. Czysta Forma bez deformacji w malarstwie i bez fantastyczności psychologii i działań, przeżyła się i zdegenerowała w realizm. Trzymając się widzialnego świata i sensu logicznego i życiowego albo

Obfity i doborowy zespół operetkowy rozpoczął już próby pod kierunkiem p. dyr. Barańskiego, który powróciwszy do zdrowia, objął funkcję kapelmistrza. We czwartek 8 bm. popoł. „Jaś i Małgosia”, wieczór „Hrabina”.

— Z teatru „Bagatela”. Dziś we środę premiera „Małżeństwo Loli”, komedia w trzech aktach H. Zbierzchowskiego w następującej obsadzie: Trojanowska, Siekierzyńska, Dąbrowska, Skalska, Szolcówna, Kowalikówna, mała Jadzia. W roli Fiotka p. Nowacki i p. Wesolowski, na zmianę pp. Dobrzański, Zbucki, Dobrowolski, Solarzki. Reżyser p. Nowacki. Wnętrze p. Loewenkrona. Początek o godz. 8 ej.

— Operetka w „Nowościach”. „Kaplanka ognia” cieszy się stale nadzwyczajnym powodzeniem i ukazuje się dziś i we czwartek popoł. na repertuarze teatru „Nowości”. We czwartek wleczór po raz 25 „Kryśka leśniczanka” z Czernikówną w tytułowej roli. W przygotowaniu wznowienie Kalmana „Manewry jesienne” w zupełnie nowej obsadzie głównych ról.

— Ze sportu. Cracovia—Polonia 3:0 (1:0). Najważniejsze rozgrywki o mistrzostwo Polski w klasie A odbyły się z początkiem sezonu, a wynik ich, przesądający mistrzostwo dla Cracovii, nie może ulec zasadniczej zmianie w dalszych spotkaniach. Najgroźniejszy przeciwnik Cracovii Pogoń, uległa jej w stosunku 2:0, a została także pokonana przez mistrza okręgu poznańskiego, słabą Wartę w stosunku 4:3. Warszawska Polonia pobila Wartę 1:0, stanowi więc obecnie kandydatkę na drugie miejsce w mistrzostwie. Oneydajsze zawody nie mogły już wzbudzić większego zainteresowania. Polonia wyszła z nich z honorem, bo jeszcze w ubiegłym sezonie zawody jej z Cracovią skończyły się cyfrowo o wiele niekorzystniejszym rezultatem, 7:1. Do pauzy Cracovia dzięki świetnej obronie bramkarza Polonii, Lotha II, strzelała tylko jeden punkt, strzelony z „karnego” przez Giasła, po prawie dalsze 2 bramki zdobył Kakała, który tem samem anać ochłonął już z przemijającego spadku formy i odzyskał swą pewność strzału.

— Z sali sądowej. W tut. Sądzie okr. karnym, przed trybunałem przysięgłych, odbyła się wczoraj rozprawa przeciwko Wilhelmowi Zarebce, mu rzeszowski z Podgórz, oskarżonemu o zbrodnię umiłowanego skrytobójczego morderstwa, dokonanego na własnej żonie, a natęo o zbrodnię kradzieży. Według aktu oskarżenia obwiniony po odpołowaniu kary 2-letniego ciężkiego więzienia na zbrodnię kradzieży, zamieszkał u swej matki Katarzyny, gdzie również chciał sprowadzić swą żonę Franciszkę, która od czasu aresztowania meża mieszkała u swej matki J. Kulczyckiej. Dnia 30 kwietnia br. zjawił się w mieszkaniu swej teściowej i zabrał żonę do domu. Gdy małżonkowie znaleźli się na ulicy, zaczął Zareba żonę kłóć a nawet kilkakrotnie ją uderzył, a następnie zaciągnął ją do mieszkania swej matki Kulczyckiej do wiadomości się, że Zareba pobił jej córkę, udała

możemy powtarzać formy dawne, albo być realistami. Nowe formy powstać mogą tylko za cenę wyrzeczenia się przesądów, wynikających z zupełnego upadku sztuki.

Muszę jeszcze zaznaczyć, że nie rozumiem w czem cofnąłem się w moich teoriach, co z zadowoleniem konstatuje Fallek. Ciagle mówię to samo aż do znudzenia i prawie nikt mnie nie rozumie. Oświadczam również, że dokonałem cudu, o którym pisze Fallek: w przeciwieństwie do erotyzmu, którym są dość przesycone moje poprzednie sztuki (w liczbie 14-tu) ostatni mój nie-eklidowski 4-o aktowy dramat pt. „Gyubal Waha-zar czyli na przelęczach BEZSENSU” jest zupełnie anerotyczny. Obszedłem się nawet bez stali (jako taklej), elektryczności (jest tylko w lampach), aeroplanów i tanków. Najlepiej skomponowana realistyczna sztuka jest czems przypadkowym w stosunku do najdzikszego nonsensu życiowego, użytego jako materiał kompozycyjny dla formalnej konstrukcji. Oczywiście wszystko zależy od wystawienia. Tak samo jak każdą muzykę, nawet najmniej „bebechową” (Beethoven, Haydn) można sentymentalnie zagrać, tak i z kłóć, najbardziej oderwanej sztuki teatralnej można zrobić realistycznie bezsensowną „budę”, lub „potwora” (Terminy Boya i Rostworowskiego). Szczególnie są obrazy, że takie są, jak są i tylko złam patrzaniem i krytyką można im krzywdę zrobić. Gdybyśmy więcej mieli tak genialnych reżyserów jak dyr. Trzcioński, to nawet przy obecnych materiałach repertuarowych można się, choćby małymi drzewkami, przesiłgnąć w świat Czystej Formy na scenie.

się do Zarebów, gdzie zastała obwinionego i jego żonę, która oświadczyła mu, iż zamieszka przy nim i w tym celu miała także sprowadzić dzieci, które mieszkają u jej matki.

Kiedy Zarebowa zabierała się już do wyjścia, obwiniony przygarnął swą żonę ku sobie i lewą ręką przycisnął ją do piersi, tak, że obecni odnieśli wrażenie, że ją przeprasza. Równocześnie Zarebowa krzyknęła: „oj mamo, już mię zarrnęł.. niedobrze mi”, przyciem chwyciła się za brzuch a krew, która strugą buchała z rany, przekonała obecnych, że Zarebowa odniosła cios śmiertelny. Istotnie, Zarebowa jak się okazało miała prócz dwóch ran na piersiach, rozplątany brzuch, tak, że wnętrzności wychodziły na wierzch a tylko bezzwłoczna pomoc lekarska uchroniła Zarebową od niechybnej śmierci. Rany zadał obwiniony żonie brzytwą.

Na wczorajszej rozprawie Zaremba tłumaczył się, że wskutek osłabienia umysłowego nie pamięta całego zajścia, które właściwie spowodowała jego żona złem prowadzeniem się. Większość świadków potwierdziła okoliczności objęte aktem oskarżenia, wobec czego trybunał na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych skazał Zarembę na trzy lata ciężkiego więzienia, zaostrożonego twardego lożem z wliczeniem aresztu śledczego.

— Ukaraní paskarze. Za lichwę zbożem skazał skazał urząd walki z lichwą Stanisława Chwali-ka, gospodarza z miechowskiego, na karę dwu-letniego aresztu, grzywnę 2.000 mk i konfiskatę 200 kg pszenicy. Chwaliak sprzedawał 100 kg pszenicy za 11.500 mk, podczas gdy cena targowa wynosi 10.200 mk.

Za lichwę masłem skazano Michała Karczmarczyka, sklepikarza przy ul. Felicjanek, na grzywnę 3000 mk lub 14 dni aresztu.

Nadto skazano Reginę Singer, pokątną handlar-kę pieczywem za lichwę bułkami na grzywnę 3000 mk lub 14 dni aresztu.

— Z kroniki policyjnej. Za kradzież walizy z rzeczami na szkodę p. Anastazy Gwóźdź, aresztowano 23-letniego Jarosława Bryka. Szkada wynosi 15.000 mk.

W pociągu osobowym zdążającym z Trzebini do Krakowa skradziono Abrahamowi Hilowi 30 paczek cukierków wart. 24.000 mk.

Do policyi doniosła p. Zofia Głębicka, że w pociągu skradziono jej walizę z rzeczami wartości 70.000 mk.

Do ludności żydowskiej!

Skape wpływanie podatku wyznaniowego skłania nas do zwrócenia się w tej sprawie do ludności żydowskiej.

Panująca drożyzna odbija się dotkliwie na potrzebach bieżących naszej Gminy, na kosztach utrzymania instytucji i urzędników gminnych, które wzrastają w bardzo szybkim tempie.

Naszą Gminę czekają w najbliższej przyszłości wydatki idące w dziesiątki milionów, w szczególności wydatki połączone z reaktywaniem szpitala żydowskiego, co dopiero opróżnionego przez władze wojskowe, a mającego tak doniosłe znaczenie dla naszej ludności, wydatki z urządzeniem nowego cmentarza tudzież z rekonstrukcją łaźni ludowej połączone.

Pokrycie całego szeregu potrzeb religijnych i kulturalnych naszej ludności — zawisło przedewszystkiem od regularnego wpływania podatku wyznaniowego, który jest znacznie niższym od podatku w innych gminach żydowskich naszego Państwa.

Mimoto, z żalem to stwierdzamy, ludność żydowska z małymi wyjątkami ociąga się z uiszczeniem tego podatku, choć gromadzenie się zaległości utrudnia podatkowcom jego zapłatę, której przecież nie unikną i naraża ich na znaczne koszty egzekucyjnego ściągnięcia, którego możliwie chcieli- byśmy uniknąć.

Ciężkie zadania czekają nas, spodziewamy się też, że nasi współobywatele pomni swoich obowiązków społecznych wobec naszej Gminy i którzy już niejednokrotnie złożyli dowody, że im dobro tej Gminy leży na sercu nie odmówią nam pomocy i zaległości podatku wyznaniowego bezzwłocznie wyrównają.

Za Prasydyum Gminy izraelskiej w Krakowie:
1888 Dr. Rafał Landau.

W Krakowie we wrześniu 1921 r.

Z kraju.

Dlaczego Polska ma setki miliard. deficytu. Na posiedzeniu komisji skarbowo-budżetowej p. Diamańd odczytał pismo rybaków z Augustowa Ma-ksa Reichtmana i Jankła Szumskiego, którzy od 35 lat dzierżawili tamtejsze jeziora. Obecnie po- minięto ich przy dzierżawie aczkolwiek oferta ich była o 65 milionów marek wyższa od oferty niejakiego Morawskiego. List ten wywołał na ka- misji wielkie wrażenie. Nawet chrześcijańscy de- mokracy nie znaleźli argumentów dla obrony na- dużycia jakiej dopuściła się administracja w tym wypadku ze szkodą dla skarbu państwa.

Prześadowania religijne. W dn. 1 czerwca zja- wił się we wsi Krupie, w powiecie Krasnostaw- skim, policyant, żądając w imieniu komendy pow. krasnostawskiego kluczy od miejscowej cerkwi prawosławnej. Ponieważ kluczy mu nie oddano, wystosowane zostało od starostwa krasnostaw- skiego wezwanie do jednego z członków dożoru kścielnego, aby stawił się w urzędzie starościń- skim i doręczył klucze, które znajdować się mają w urzędzie do czasu definitywnego rozstrzygnię- cia sprawy cerkwi przez Min. Wyznań i Ośw. Pu- blicznego.

Wobec tego starosta cerkiewny, Michał Saj, ze- brał miejscową ludność prawosławną i przedsta- wił jej żądanie starostwa. Na zebraniu zadecydo- wano nie oddawać kluczy starości, lecz prawo- sławnemu biskupowi.

W dn. 15 sierpnia przyjechał do starosty cer- kiewnego starszy posterunkowy i kom. Ostrow- ski i ponownie żądał kluczy. Obecna w domu żona M. Saja powiedziała kom. Ostrowskiemu, że klucz odesłała już do prawosławnego biskupa, wobec czego komendant zaczął kłóć i rozkazał „bndę” zapieczetować, co też uczyniono.

Stowarzyszenie wolnomyślnych Polaków po- wstało w Warszawie. Statut został już zatwier- dzony przez ministerstwo spraw wewnętrznych. Jednym z założycieli jest prof. B. de Courteney.

Posel szwajcarski. O nowo mianowanym posła szwajcarskim, pułk. Pfyfferze komunikują, że po- chodzi z jednej z najstarszych rodzin szwajcar- szych, zna dobrze stosunki polskie nie tylko teore- tycznie, gdyż niejednokrotnie bawił przed wojną w naszej stolicy. Podczas wojny pułk Pfyffer przebywał przeważnie na froncie i następnie był obecny przy podpisywaniu traktatu pokojowego w Wersalu. Pułk. Pfyffer dał się również poznać w życiu ekonomicznym i finansowym Szwajcaryi, stojąc na czele szeregu poważnych instytucji.

Konfiskaty prasowe. Rozporządzeniem komisa- rza na miasto Warszawę obłożono aresztem Nr. 3 czasopisma żydowskiego „Der Morgen”, Nr. 18 czasopisma żydowskiego „Der Stral” i Nr. 34 czasopisma „Morgenstern”.

Protest ukraiński. P. Petruszewicz wysłał do Rady Ambasadorów nast. telegram:

„Dn. 1 września nastąpi we Lwowie, w obe- cności Naczelnika Państwa Polskiego, Piłsud- skiego, włączenie okręgów Galicyi Wschodniej do województw polskich. Podnosimy stanowczy pro- test przeciw temu bezprawnemu naruszeniu su- werenności Galicyi Wschodniej i prosimy Waszą Ekscelencję o niezwłoczne unieważnienie tego ak- tu samowoli”.

Pożar teatru w Łodzi. Dzisiejszej nocy padł ofiarą płomieni budynek teatru miejskiego w Ło- dzi. Pożar spoprostowano około godziny 11 w nocy. Akcyę ratunkową utrudnił brak wody, skutkiem tego akcyę ograniczyła się wyłącznie do ratowa- nia budynków przyległych. Straty, powstałe sku- tkiem poaru są ogromne. Rzesze aktorów zostały pod gołem niebem i niema nadziei, by w najbliż- szej przyszłości znalazłono gmach, w którym mo- gliby prowadzić tak niezbędną dla miasta pracę kulturalną. „Neue Łódzer Ztg.” powtarza rozsze- rzoną po mieście pogłoskę, że pożar podłożony został zbrodniczą ręką.

REPERTUAR TEATRU M. J. SŁOWACKIEGO.

Sroda: „Zemsta”.

Czwartek: „Zemsta”.

TEATR MIEJSKI: OPERA I OPERETKA.

Sroda: „Jaś i Małgosia”.

Czwartk popł.: „Jaś i Małgosia”; wieczorem: „Hrabina”.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA”

Sroda: „Małżeństwo Loli”.

REPERTUAR OPERETKI W NOWOŚCIACH.

Sroda: „Kaplanka ognia”.

Czwartek pop.: „Kaplanka ognia”; wieczorem: „Kryśka leśniczanka”.

Ze świata.

Zmarł sobowtór króla Edwarda. W całej Anglii znany sobowtór poprzedniego monarchy angielskiego, Edwarda VII, Walter Wells z Pottenham zmarł w tych dniach w jednym z londyńskich szpitali w wieku lat 78. Podobieństwo Wellsa ze zmarłym królem było tak ludzkie, że wielokrotnie pozował on za tgoż malarzom, rzeźbiarzom i fotografom, król bowiem bardzo nie lubił pozowania, zwłaszcza w pżach wojskowych. Na krótko przed jego śmiercią jeszcze obecny król Anglii wzywał go do siebie.

Reha afery włosko-wiedeńskiej. Były kierownik włoskiej komisji rozejmowej we Wiedniu gen. Segre i szereg aresztowanych z nim oficerów przebywających w więzieniu florenckim, w tych dniach opuściło mury więzienia. Z protestem przeciw temu wystąpił maj. Sanì, aresztowany w związku z tą aferą i rozpoczął głodówkę, z powodu której tak opadł na siłach, że przewieziony został do wojskowego szpitala w Pistoii. Maj. Pennaglia pozostaje jeszcze w więzieniu.

Automobilizm i lotnictwo. We Włoszech (Brescia) w obecności króla dnia 4 września odbędą się wyścigi automobilowe o mistrzostwo Włoch. W tym samym czasie rozegrany będzie wielki konkurs lotniczy.

Dział gospodarczy.

Pożyska odrodzenia przyniosła do dnia 30 sierpnia br. 8 miliardów 876 milionów 777 tysięcy 900 marek; z czego wypada na była Kongresówkę 5 miliardów 296 milionów 922 tysiące 300 marek, na Małopolską 1 miliard 388 milionów 990 tysięcy 700 marek, na była dzielnicę pruską 2 miliardy 670 milionów 854 tysiące 900 marek. Przeciętnie wypada na jednego mieszkańca 385 marek. Na pożyczkę premiovą wpłacono do dnia 30 sierpnia br. 1 miliard 539 milionów 431 tysięcy 106 marek i 39 fenigów.

Generalna Dyrekcya loteryi państwowej ogłasza, że ciągnięcie 5-ej klasy III-j polskiej państwowej loteryi klasowej odbędzie się publicznie w dniach 7, 9, 10—16, 19, 20—24, 26, 27, 28, 30 września i 5 października 1921 r. o godz 8½ rano w Warszawie przy ul. Nowy Świat 67 (kasyno urzędników państwowych), wobec komisji rządowej, przy współdziałaniu i pod kontrolą 2 obywateli miasta, w tem jednego rejenta, przez prezydenta miasta wyznaczonej.

Jarmark w Londynie. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zawiadamia, iż w czasie od 3. do 7. października br. odbędzie się w Londynie targ na obuwie i skóry.

Prospekt wystawy (w języku angielskim) przeglądać można w biurze Izby.

Wystawa przemysłu metalowego i maszynowego w Budapeszcie. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zawiadamia, iż w dniu 19 sierpnia br. otwartą została wystawa przemysłu metalowego i maszynowego w Budapeszcie.

Wystawa trwać będzie do końca września br.

Z giełdy.

Kraków, 6 września.

Na rynku walut i dewiz zastraszająca haussa. Wszystkie bez wyjątku waluty poszły gwałtownie w górę, dolary osiągnęły zawrotną wysokość 3500, (na „czarnej giełdzie“ nawet 3600) nawet korony austriackie, mimo niezdecydowanej dotąd sprawy kredytów koalicyjnych dla Austrii, doszły do kursu 8 mk za 1 koronę.

W związku z tem i na rynku akcji zapanał ruch żywszy przy ogólnej wyższości kursów. Najsilniejszą zwyżkę wykazuje Polska Nafta, I. i II. em., która zyskała 475 punktów oraz Chodorów, który zyskał 430 punktów.

Z papierów bankowych obracano tylko Bankiem Przemysłowym przy kursach zwyżkowych.

Giełda krakowska z dnia 6 września 1921 r.

Akcyje bankowe:	Kurs	Zmiana	Wzrost
Polski Bank Przemysłowy I-IV em.	675	750	780-725
Polski Bank Przemysłowy V em.	575	675	680-630
Hibernus	750	880	
Mabank	625	675	
Bank Kredytowy	680	780	
Powozowy Bank Kredytowy S. A.	275	325	
Bank Ziemi dla krolew Łódź	680	780	
Bank kredytowy w Warszawie			
Akcyje Tow. handl. przem.	Kurs	Zmiana	Wzrost
Polskie Tow. handl. (P. T. H.) I-IV	1050	1250	1050-1200
Polskie Tow. handl. (P. T. H.) V	575	675	680-630
Handl. Spółka o.k. „Impuls“	375	450	410
Polski Glob. Tow. transport. handl. I-III	1200	1300	
C. Martyn, Dom eksped. handl. Poznań			
Kapitał Polak	450	500	475
Górnictwo I-II em.	8600	9000	
III em.	8400	8700	8500-8666

Wartość	1-1 em.	1-2 em.	1-3 em.	1-4 em.
Wartość fabryki maszyn rolniczych „Lombard“	6200	6400		
„Trzebinia“ fabr. maszyn i narz. roln.	3100	3250	3100-3250	
Zakłady amunicyjne „Pociąg“	1800	1700	1100	
„Awilometer“ fabryka maszyn	2300	2500		
„Górka“ fabryka cementu	8100	8400	8300	
Gal. aka. Zakłady Gór. Siemana	7800	8200		
„Tapege“ Tow. dla przedsięb. górniczych	3100	3300	3200	
Pałata nafta I-II em.	2700	2900	2700-2900	
III em.	2300	2600	2575-2575	
Elektrownia w Sierpcy III em.	2800	2500	2550-2575	
„Oikos“ T. A.	5400	5600	5500	
„Pezet“ Powozowe zakłady budowlane	1600	1200		
Fabr. przetworów maszyn. w Trzebinii	3300	3500	3350-3400	
„Krakus“ Zjedn. fabr. maszyn. wyz. I-V.	2900	3100	3000	
Fabryka porcelany w Ciesielowie	3500	3700		
Fabr. i Raf. cukru w Chodorowie I-III em.	2700	3100	2700-3050	

Waluty dawny	Giełda (banknoty)		Waluta niemiecka	
	Kupno	Sprzedż	Kupno	Sprzedż
Dolary St. Zł.	3500	3500	3300	3500
Marki niemiecka	57	60	56	61
Korony austriackie	280	3	290	3-10
Korony czesko-słowackie	37	42	40	45
Lei rumuńskie				

Giełda warszawska z 5 Gm.: Dolary Stanów Zjedn. got. tranz. 3585-3425, sprzedaż 3425, kupno 3920, kanadyjskie gotówka tranz. 3130-3070. Franki franc. czeki tranz. 27870, sprzedaż 280, kupno 272. Funt sterling got. tranz. 18200-12050. Marki niem. got. tranz. 40-60-40, sprzedaż 40, kupno 3880, czeki tranz. 41-39-50. Belgia czeki tranz. 276-275. Gdańsk czeki tranz. 31-25-40. Korony austr. czeki tranz. 312-307½. Lei got. tranz. 4050.

Giełda wiedeńska z 6 b. m.: Renta majowa 117, austr. renta kor. 117, renta lutowa 123, węgierska renta koron. 305, losy tureckie 6050, priorytety kolei południowej 3693, Anglobank 2530, Bankverein 1400, Bodenkredit 2640 austr. zakład kredytowy 107.5 Bank depozytowy 855, Laenderbank 3000, Merkury 1143, Unionbank 1270, Związostenska 6300, Kolej północna 29800, Lwów-Czerniówce, Koleje austr. 6390, Kolej południowa 3400, Alpijny 8550, Berg und Husten 13900, Krupp 2400, Huia Poldi 6850, Rima 6150, Skoda 7590, Apollo 8775, Fanto 36000, Gal. Karpaty 25000, Galicja, Zieleniewski 3650, Siemsa 3390.

Kursa dewiz w Wiedniu 6 b. m. (L.) Amsterdam — Zagrzeb — Belgrad 2641 Berlin — Braksla 988 Budapeszt 31250, Bukareszt 1415, Kopenhaga 13125, Londyn 4015, Mediolan —, N. Jork 1323 —, Paryż 10050, Praga 1557 —, Zurych 22575, Belg 9330, bułgarskie 94250, dolary 1310, marka niemiecka 1412, angielskie 4875, francuskie 10005, holenderskie 41850, włoskie 5690, jugosłowiańskie tysiączki niestempl. —, polskie 3350-3550, rumuńskie 140250, szwedzkie 27970, szwajcarskie 22525, czeskie 1527, węgierskie 31750.

Kursa dewiz w Zurychu 6 b. m. (L.) Berlin 625 — (3 b. m. 625 —), N. Jork 587 (587), Londyn 2179 (2177), Mediolan 2570 (2570), Bruksela 4425 (4425), Paryż 700 — (700), Budapeszt 142 (145), Zagrzeb 320 (320), Bukareszt 680 — (672), Warszawa 017 (020), Wiedeń 065 (067), Austr. stempl. — (055), Paryż 4180 (4530).

Kursa dewiz w Berlinie 6 b. m. Dolary 9230 —, belgijskie 69125, funty 34650, francuskie 70775, włoskie 399 —, polskie 257 —, czeskie 11150, austr. stare —, austr. stemplowane 705, rumuńskie 10225, Amsterdam 294955, Antwerpja —, Helsingfors —, Włochy 39860, Londyn 34665, Nowy Jork 9315 —, Paryż 70925, Szwajcaria —, Hiszpania 120775, stemplowane wiedeńskie 959, Praga 11235, Budapeszt 2222.

TELEGRAMY.

Otwarcie Zjazdu katolickiego w Warszawie. W obecności Naczelnika Państwa.

Warszawa. PAT. Otwarcie zjazdu katolickiego nastąpiło dzisiaj o godz. 9 rano na nabożeństwie odprawionem przez kardynała Kakowskiego, z udziałem Naczelnika Państwa, ministra spraw wewnętrznych, gen. Hallera. Po tej uroczystości uczestnicy zjazdu udali się do gmachu politechniki. Z chwilą przybycia Naczelnika Państwa, powitanego przez prezesa komitetu organizacyjnego zjazdu okrzykiem: Niech żyje! — otwarto pierwsze posiedzenie plenarne. Zajął je hr. Sobański, podkreślając znaczenie zjazdu i dziękując Naczelnikowi Państwa za przybycie, którem niejako oficjalnie podkreślił, że Polska jest oficjalnie krajem katolickim. Po wyborze prezydium nastąpiły przemówienia powitalne zagranicznych przedstawicieli państw katolickich. Każde z przemówień, zwłaszcza głosy przedstawicieli narodów tak z Polską zaprzyjaźnionych, jak Francji, Węgier i Belgii wywołały na sali nieopisany entuzjazm. O godz. 9-ej odbyła się uroczysta akademja w Filharmonii.

Z dyplomacji.

M. Warszawa. (Telefonem). Z Rzymu nadeszło do ministerstwa spraw zagr. agreement dla nowego posła polskiego przy Watykanie, Władysława Skrzyńskiego

Zakończenie obrad zjazdu N. P. R.

Kraków, 7 września.

Komisyja wnioskowa kongresu N. P. R. przedłożyła wczoraj szereg wniosków przyjętych jednomyślnie przez kongres. Wnioski te domagają się rychłego uchwalenia nowej wzajemnej ordynacyi wyborczej, natychmiastowego rozwiązania sejmu i przeprowadzenia nowych wyborów, domagają się dalej połączenia G. Śląska z Polską.

Kongres wybrał wreszcie na podstawie wniosków komisji matki radę naczelną, złożoną z 40 członków z wszystkich zaborów. Ukonstytuowanie się rady nadzorczej nastąpi we środę

Przed rozstrzygnięciem kwestyi irlandzkiej.

Horsea. (E. E.) Ostatnie doniesienie z Dublinu brzmi, jakoby kryzys przechylił się na rzecz ugody. Opinia publiczna nakłania się do przeprowadzenia plebiscytu. Polityczne koła londyńskie czekają z zainteresowaniem na posiedzenie gabinetu, które odbędzie się we środę. Na posiedzeniu owem ma zapas nieodwołalnie deczyza co do odpowiedzi, która ma być udzieloną przywódcom irlandzkim. Gdyby Irlandya obecnie rokowania zerwała, będzie odpowiedzialną przed światem i historją, że dia formulek i frazesów zaprzepaściła jedyną swego rodzaju sposobność, jaka jej się nadarzyła, by o losach swoich deoydować.

Hannover. (E. E.) Wedle wiadomości z Irlandyi należy oczekiwać wojny, ponieważ Irlandya stanowczo odrzuca propozycje L. George'a i nie chce dobrowolnej unii z Anglią, dając plebiscytu i wolnego prawa samostanowienia. De Valera wyraża w ostatniej swej propozycji skłonność do oddania sprawy pod neutralny arbitraż. Opinia angielska, zarzuca L. Georgowi wiele błędów taktycznych w prowadzeniu rokowań, m. i. bezpotrzebne ukrywanie istotnego stanu rzeczy.

Lord Reading o sytuacji w Indjach.

Horsea. (E. E.) Lord Reading wiekroć Indyt zwołał posiedzenie indyjskiej Rady państwowej, oraz zgromadzenia prawodawczego celem rozważenia politycznej sytuacji Indyt. Lord Reading widzi pomimo wewnętrznych zamieszek w obecnej chwili możliwość załagodzenia konfliktu. Oczywiście mówi lord Reading, nie można z założenymi rękami obserwować ruchu powstańczego, który w niektórych okolicach przybiera groźne rozmiary. Centrum burzy zaczyna się lokalizować w Oplah. W reakcji okręgu zwolna powraca porządek. Omawiając zewnętrzną politykę Indyt zaznaczył wiekroć, że jakkolwiek rokowania z Afganistanem nie dały jeszcze pozytywnych rezultatów, jednak istnieje uzasadniona nadzieja doprowadzenia do skutku układu politycznego i gospodarczego. Granica od strony Beludżystanu nie budzi niepokoju, gdyż stosunki pokojowe zaczynają się tam ustalać.

Niejasna sytuacja na froncie Angory.

Paryż. PAT (Wied. B. Kor.) Słychać, że reprezentacya grecka przy Lidze narodów otrzymała wiadomość o obsadzeniu Angory przez wojska greckie. Atoli wedle doniesień Agencji Havasa, pochód grecki został wstrzymany. Ostatnie wiadomości z Konstantynopola zapewniają, że Kemalisci odparli skutecznie ataki greckie.

KRONIKA TELEGRAFICZNA.

Bukareszt. PAT. WBK.) Prezydent ministrów ogłasza urzędowo odroczenie uroczystości koronacyjnych na termin później ustalić się mający.

Rzym. PAT. Z okazji międzynarodowej konferencyi rozbrojeń, w całym Włoszech odbywają się demonstracje antymilitarne. Na licznych wiecach podnoszono, że Włochy wierne swej historycznej misji, jako ojczyzna prądów wolnościowych, powinny zapoczątkować nową erę zupełnego rozbrojenia i braterstwa indów.

Rzym. PAT. Ag. Havasa donosi: Jak dziesiątki komunikują, na skutek wczorajszego zakazu uroczystego obchodu katolickiego, paryżskie katolicy domagają się ustąpienia gabinetu.

